

Nr 234.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister; given Stockholms slott den 10 mars 1944.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister.

GUSTAF.

Thorwald Bergquist.

Förslag

till

Lag

angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister.

Härigenom förordnas, att 1 §, 2 § 2, 3, 4 och 5 mom. samt 4 § lagen den 17 oktober 1900 om straffregister¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 §.

Hos fängvårdsstyrelsen skall finnas straffregister, innehållande uppgifter, som i denna lag stadgas, angående dem som genom utslag av domstol eller myndighet i riket

1. blivit dömda till dödsstraff, straffarbete eller fängelse eller med tillämpning av 20, 21, 22 eller 23 kap. strafflagen till dagsböter ej under sextio eller med tillämpning av 5 kap. 2 § strafflagen till böter för brott, varå enligt lag kan följa straffarbete, eller med tillämpning av 6 § samma kapitel till böter, eller

2. erhållit villkorlig dom, eller

3. blivit dömda till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran, eller

4. blivit dömda till förvaring eller internering i säkerhetsanstalt, eller

5. förklarats vara övertygade om någon med straff belagd gärning, men i anseende till sinnessjukdom ej kunna till ansvar fällas, eller

6. blivit dömda till tvångsarbete.

2 §.

2 mom. Har någon genom villkorlig dom erhållit anstånd med verkställande av ådömt straff eller med ådömande av straff, skall, där sedermera förordnande om förlängning av prövotiden meddelas, därom till registret lämnas uppgift av den domstol eller myndighet, som meddelat förordnandet.

Förklaras anståndet förverkat, skall domstolen göra anmälan härom till registret med angivande tillika av straff, som i anledning av förverkandet må hava bestämts, eller påföljd, som ådömts i stället för straff.

3 mom. Har förordnande meddelats att ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran eller förvaring eller internering i säkerhetsanstalt skall träda i stället

¹ Senaste lydelse, se betr. 1 § SFS 1942:380, betr. 2 § 2 mom. SFS 1937:123, betr. 2 § 3 mom. SFS 1937:174, 467 och 938, betr. 2 § 4 och 5 mom. SFS 1918:533 ävensom 1937:174 och 938, samt betr. 4 § SFS 1937:174 och 938.

för annan påföljd eller avse jämväl annat brott än det för vilket till ungdomsfängelse, tvångsuppfostran, förvaring eller internering blivit dömt, skall uppgift därom lämnas till registret från den domstol eller myndighet som meddelat förordnandet.

Har anstånd, som genom villkorlig dom beviljats med ådömande av straff för visst brott, förklarats skola avse jämväl annat brott, skall domstolen där- om lämna uppgift till registret.

Sådan uppgift skall ock lämnas, där beträffande den som villkorligt frigivits förordnande meddelats att det förut ådömda straffet skall avse jämväl annat brott.

4 mom. Förordnar fängvårdsstyrelsen om förlängning av prøvotiden för den som villkorligt frigivits eller förklarar styrelsen den villkorligt medgivna friheten förverkad, skall styrelsen därom låta göra anteckning i straffregistret.

5 mom. Har domstol meddelat beslut, varigenom villkorligt medgiven frihet förklarats förverkad, skall domstolen lämna uppgift därom till registret.

4 §.

Har talan fullföljts mot utslag eller beslut, varom i 1 § eller 2 § 2, 3 eller 5 mom. förmåles, eller har sådant utslag eller beslut blivit underställt högre rätts prövning, skall uppgift om rättens beslut i det överklagade eller underställda målet i varje fall lämnas till registret.

Där Konungen fastställer, ändrar eller upphäver beslut, varigenom fängvårdsstyrelsen förordnat om förlängning av prøvotiden för den som villkorligt frigivits eller förklarat den villkorligt medgivna friheten förverkad, eller av nåd efterskänker eller mildrar straff eller annan påföljd, varom straffregistret skall innehålla upplysning, varde jämväl därom uppgift till registret meddelad.

Denna lag träder i kraft, såvitt angår 1 §, 2 § 2 mom., 2 § 3 mom. första och andra styckena, 2 § 5 mom. och 4 § första stycket, den 1 juli 1944 och i övrigt den 1 januari 1945. Beträffande den som villkorligt frigivits före den 1 januari 1945 skola 2 § 4 och 5 mom. samt 4 § andra stycket i dessa lagrums hittillsvarande lydelse tillämpas även efter sistnämnda dag. Intill dess lagen den 18 juni 1937 (nr 467) angående ändring i vissa delar av lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister trätt i kraft, skola 1 § och 2 § 3 mom. första stycket lagen om straffregister hava följande lydelse:

1 §.

Hos fängvårdsstyrelsen skall finnas straffregister, innehållande uppgifter, som i denna lag stadgas, angående dem som genom utslag av domstol eller myndighet i riket

1. blivit dömda till dödsstraff, straffarbete eller fängelse eller med tillämpning av 20, 21, 22 eller 23 kap. strafflagen till dagsböter ej under sextio

eller med tillämpning av 5 kap. 2 § strafflagen till böter för brott, varå enligt lag kan följa straffarbete, eller med tillämpning av 6 § samma kapitel till böter, eller

2. erhållit villkorlig dom, eller
3. blivit dömda till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran, eller
4. förklarats vara övertygade om någon med straff belagd gärning, men i anseende till sinnessjukdom ej kunna till ansvar fällas, eller
5. blivit dömda till tvångsarbete.

2 §.

3 mom. Har förordnande meddelats att ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran skall träda i stället för annan påföljd eller avse jämväl annat brott än det för vilket till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran blivit dömt, skall uppgift därom lämnas till registret från den domstol eller myndighet som meddelat förordnandet.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1944.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bergquist, anmäler fråga angående *ändringar i lagen om straffregister* samt anför därvid följande.

Enligt kungörelse den 1 oktober 1943 (nr 730) har lagen den 22 juni 1939 om villkorlig dom trätt i kraft den 1 januari innevarande år. Därmed har ock lagen den 28 juni 1918 angående villkorlig straffdom upphört att gälla utom för sådana fall då villkorlig dom meddelats eller meddelas i mål som blivit av första domstol avdömt före den 1 januari 1944. Enligt den nya lagen om villkorlig dom kan domstolen bevilja anstånd icke blott, såsom enligt 1918 års lag, med verkställande av ådömt straff, utan även med själva straffådomandet. Prövotiden, som i den äldre lagen var absolut bestämd, är i den nya lagen så till vida obestämd att, under vissa förutsättningar, förordnande kan meddelas om förlängning av den i lagen stadgade normala prövotiden. Jämväl i övrigt innebär den nya lagen åtskilliga avvikelser från vad tidigare gällt. De föreskrifter i lagen om straffregister, som angå uppgifter rörande villkorlig dom, torde med hänsyn härtill böra anpassas efter den nya lagens bestämmelser.

Ändringar i lagen om straffregister påkallas jämväl i anledning av lagen den 18 september 1943 om villkorlig frigivning. Genom denna lag, som träder i kraft den 1 januari 1945, upphäves lagen den 22 juni 1906 i samma ämne, dock att jämväl efter den nya lagens ikraftträdande äldre lag skall tillämpas beträffande den som dessförinnan frigivits. Enligt den nya lagen skall envar, som undergår straffarbete eller fängelse av minst sex månaders varaktighet, villkorligt frigivas när fem sjättedelar av strafftiden förflutit. Därjämte kan under vissa förutsättningar villkorlig frigivning medgivas då två tredjedelar av strafftiden förflutit. I sistnämnda fall tillkommer det Kungl. Maj:t att bestämma om villkorlig frigivning, medan i övrigt beslut härom meddelas av fängvårdsanstaltens styresman. Åsidosätter den frigivne

något som till följd av frigivningen åligger honom, kan fångvårdsstyrelsen förklara den villkorligt medgivna friheten förverkad. Fångvårdsstyrelsen kan jämväl meddela beslut om förlängning av prövotiden för den villkorligt frigivne. Därjämte innehåller den nya lagen åtskilliga andra föreskrifter, som sakna motsvarighet i den äldre lagen.

En närmare redogörelse för de ändringar i lagen om straffregister, som erfordras i anledning av de nya lagarna om villkorlig dom och villkorlig frigivning, lämnas i det följande, därvid framställningen anknytes till innehållet i de särskilda paragraferna i lagen om straffregister.

1 §.

Enligt 1 § andra punkten straffregisterlagen skall uppgift till registret lämnas om den som erhållit villkorlig straffdom. Detta stadgande ansluter sig till terminologien i 1918 års lag angående villkorlig straffdom. Enligt övergångsbestämmelserna till den nya lagen om villkorlig dom skall vad i lag eller särskild författning är stadgat med avseende å villkorlig straffdom tillämpas beträffande villkorlig dom enligt den nya lagen, ändå att straff icke utsatts i domen. Med hänsyn härtill är någon ändring av nu ifrågavarande lagrum i straffregisterlagen icke nödvändig, men sådan synes dock böra komma till stånd, när lagen i andra hänseenden anpassas efter innehållet i den nya lagen om villkorlig dom.

2 §.

I 2 § 2 mom. straffregisterlagen föreskrives för närvarande, att beträffande den som erhållit villkorlig dom skall, där han sedermera av domstol förklarats skola undergå straffet, därom till registret lämnas uppgift. Såsom förut nämnts kan emellertid enligt 1939 års lag villkorlig dom innebära att anstånd beviljas antingen med verkställande av ådömt straff eller ock med ådömandet av straff. I sistnämnda fall skall, där anståndet sedermera förklaras förverkat, i samband därmed tillika bestämmas straff för brottet. Därvid kan domstolen ock, i stället för straff, ådöma den villkorligt dömd tvångsuppfostran eller ungdomsfängelse. Enligt 2 § lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt, som ännu icke trätt i kraft, skall domstolen jämväl kunna döma den villkorligt dömd till förvaring, därest förutsättningar därför i övrigt föreligga. Vad sålunda är stadgat synes böra föranleda, att den nuvarande bestämmelsen i 2 § 2 mom. lagen om straffregister ändras i sådan riktning, att beträffande den, som genom villkorlig dom erhållit anstånd med verkställande av ådömt straff eller med straffs ådömande, domstolen skall, där anståndet sedermera förklaras förverkat, därom lämna uppgift till straffregistret med angivande tillika av straff som i anledning av förverkandet må hava bestämts eller påföljd som ådömts i stället för straff.

Enligt 12 och 14 §§ i den nya lagen om villkorlig dom må i vissa fall förordnande meddelas om prövotidens förlängning, dock högst med två år ut-

över den i domen bestämda tiden. Sådant förordnande meddelas, såvitt fråga därom ej uppkommer i samband med åtal för annat brott, av övervakningsdomstolen eller, om anståndet ej är förenat med övervakning, av den domstol som först avgjort det mål vari den villkorliga domen meddelats. I rättens ställe kan på landet domaren och i stad med rådhusrätt den lagfarne ledamot av rätten, som därtill är satt, meddela sådant förordnande. Har domstolen, i enlighet med vad i lagen är medgivet, tillsatt särskild övervakningsnämnd för behandling av vissa frågor enligt lagen, eller ha flera domstolar förenat sig om sådan nämnd, kan jämväl denna upptaga ärende rörande förlängning av prövotiden. Meddelas förordnande om sådan förlängning, bör uppenbarligen uppgift därom inflyta i straffregistret. Ett stadgande om skyldighet för domstol eller myndighet som meddelat förordnandet att om det samma göra anmälan till registret synes fördenskull böra upptagas i lagen om straffregister. Stadgandet synes böra införas i 2 § 2 mom. såsom ett första stycke, medan de förut omnämnda föreskrifterna om uppgiftsskyldighet till registret rörande förverkande av villkorlig dom böra upptagas såsom ett andra stycke i samma moment.

I 2 § 3 mom. straffregisterlagen föreskrives, att om förordnande meddelats att ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran skall träda i stället för annan påföljd eller avse jämväl annat brott än det, för vilket till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran blivit dömt, uppgift därom skall lämnas till registret från den domstol eller myndighet som meddelat förordnandet. Denna bestämmelse sammanhänger därmed att, då någon blivit dömd till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran, den sålunda ådömda påföljden i vissa fall skall konsumera annan påföljd, som ådömts den till ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran dömd, samt att, därest denne sedermera övertygas om annat brott, domstolen kan förklara att den förut ådömda påföljden skall avse jämväl detta brott. Motsvarande bestämmelser komma att gälla i fråga om förvaring och internering i säkerhetsanstalt, då 1937 års lagstiftning därom trätt i kraft. I den nya lagen om villkorlig dom finnas likartade föreskrifter. Därest den som erhållit villkorlig dom övertygas om annat brott, som förövats före prövotidens början, må domstolen i vissa fall förordna att anståndet skall avse jämväl detta brott. Därvid skall, om straff bestämts i den villkorliga domen, gemensamt straff för båda brotten ådömas med tillämpning av vanliga regler om sammanträffande av brott. För detta fall torde någon särskild föreskrift ej erfordras för att domstolen skall vara skyldig att lämna uppgift till straffregistret rörande det meddelade förordnandet. Däremot synes det önskvärt, att då villkorligt anstånd med ådömande av straff förklarats skola avse jämväl annat brott, och något straff för brotten sålunda ej blivit bestämt, skyldighet ålägges domstolen att till registret lämna uppgift härom. Föreskrift i detta hänseende torde böra inflyta i 2 § 3 mom. straffregisterlagen.

Enligt 13 § 1943 års lag om villkorlig frigivning kan, då villkorligt frigiven övertygas om brott, som förövats innan straffet började verkställas,

förordnas att det förut ådömda straffet skall avse jämväl det nyupptäckta brottet. Förutsättning därför är att domstolen vid tillämpning av reglerna om sammanträffande av brott finner det nya brottet icke böra föranleda förhöjning i det förut ådömda straffet. I motsatt fall skall antingen, jämte det den villkorligt medgivna friheten förklaras förverkad, förhöjt straff ådömas den villkorligt frigivne eller ock straff ådömas särskilt för det nya brottet. Sistnämnda båda fall påkalla ingen ändring i straffregisterlagen. Däremot synes skyldighet böra stadgas för domstolen att till registret anmäla att det förut ådömda straffet förklarats skola avse jämväl annat brott. Ett tillägg härom torde böra göras i 2 § 3 mom.

I 2 § 4 mom. straffregisterlagen stadgas för närvarande, att om den som lösgivits från straffanstalt enligt lagen angående villkorlig frigivning blivit före prövotidens utgång häktad för brott, uppgift därom skall lämnas till registret, varjämte anmälan skall göras om åtalets utgång. Stadgandet bör ses i belysning av 13 § andra stycket i 1906 års lag angående villkorlig frigivning, enligt vilket lagrum villkorligt medgiven frihet kan förklaras förverkad även efter prövotidens utgång, därest den frigivne före nämnda tidpunkt häktats för annat brott. Enligt 12 § tredje stycket och 13 § tredje stycket nya lagen om villkorlig frigivning gäller, att förordnande om förverkande av den villkorligt medgivna friheten alltid kan meddelas så snart fråga därom väckts före prövotidens utgång eller uppkommit i mål som dessförinnan anhängiggjorts. Med hänsyn härtill kunde det synas befogat att efter mönster av nu gällande bestämmelse meddela föreskrift om uppgift till straffregistret rörande anhängiggörandet av sådan talan som kan medföra förverkande av den villkorligt medgivna friheten. Något egentligt behov av ett dylikt stadgande torde dock ej föreligga. Därest förordnande meddelas att den villkorligt medgivna friheten skall vara förverkad, kommer uppgift därom att inflyta i registret i enlighet med stadgande som jag ämnar föreslå i detta hänseende. Önskvärdheten av att straffregistret icke belastas med uppgifter, som sakna praktisk betydelse, synes mig böra leda till att något stadgande om uppgiftsskyldighet i nu förevarande hänseende icke upptages i lagen. Det må anmärkas att motsvarande spörsmål föreligger med avseende å 16 § lagen om villkorlig dom och synes böra besvaras på enahanda sätt.

Beträffande villkorligt frigiven torde, liksom beträffande villkorligt dömd, straffregistret böra innehålla upplysning rörande beslut om förlängning av prövotiden. En bestämmelse härom bör fördensskull upptagas i 2 § 4 mom., varest jämväl torde böra upptagas föreskrift att fängvårdsstyrelsen, när villkorligt medgiven frihet av styrelsen förklarats förverkad, skall låta göra anteckning därom i straffregistret. En motsvarighet härtill utgör det för närvarande i 5 mom. upptagna stadgandet, enligt vilket, i överensstämmelse med den enligt 1906 års lag om villkorlig frigivning gällande ordningen, länsstyrelse har att lämna meddelande till straffregistret om återkallande av villkorligt medgiven frihet. Detta stadgande bör nu utgå.

För närvarande saknas i straffregisterlagen föreskrift om skyldighet för domstol att meddela uppgift till registret om förverkande av villkorligt medgiven frihet, då anledningen därtill är att den frigivne övertygats om annat brott. Har detta förövats före straffverkställighetens början, skall domstolen i regel med undanröjande av den tidigare straffbestämningen utmäta gemensamt straff för de båda brotten. På grund härav föreligger alltid skyldighet för domstolen att i dylikt fall göra anmälan till straffregistret om målets utgång. Om det nyupptäckta brottet begåtts senare, ådömes däremot särskilt straff för detta brott och vid sidan därav skall domstolen förordna om förverkande av den villkorligt medgivna friheten. Med hänsyn härtill synes böra stadgas, att domstol som meddelat beslut, varigenom villkorligt medgiven frihet förklarats förverkad, alltid skall lämna uppgift därom till registret. Detta stadgande synes kunna upptagas såsom 5 mom. i 2 §.

4 §.

Första stycket av denna paragraf innehåller bestämmelser om lämnande av uppgift till straffregistret, då talan fullföljts mot utslag eller beslut som avses i vissa föregående stadganden i lagen. Hänvisningarna till dessa föregående stadganden böra i anslutning till vad jag tidigare föreslagit ändras att avse utslag eller beslut, varom förmåles i 1 § eller 2 § 2, 3 eller 5 mom.

I andra stycket av paragrafen, som föreskriver skyldighet att lämna uppgift till straffregistret bl. a. för det fall att Konungen fastställer eller upphäver beslut, varigenom villkorligt medgiven frihet blivit återkallad, synes den ändring böra vidtagas, att sådan uppgiftsskyldighet skall föreligga då Konungen fastställer, ändrar eller upphäver beslut, varigenom fångvårdsstyrelsen förordnat om förlängning av prövotiden för den som villkorligt frigivits eller förklarat den villkorligt medgivna friheten förverkad.

Såsom inledningsvis nämnts skall beslut om obligatorisk villkorlig frigivning enligt den nya lagen meddelas av vederbörande fångvårdsanstalts styresman, medan i övrigt förordnande om villkorlig frigivning såsom hittills meddelas av Konungen. I 5 § andra stycket lagen om straffregister föreskrives att då någon villkorligt frigives det åligger fångvårdsstyrelsen att låta göra anteckning härom i straffregistret. Om beslut angående utskrivning från anstalt för undergående av ungdomsfängelse eller allmän uppfostringsanstalt m. m. skall däremot anmälan till registret göras av anstaltens föreståndare. Ifrågasättas kunde att i anledning av den nya lagen om villkorlig frigivning föreskriva, att styresman för fångvårdsanstalt skulle göra anmälan till straffregistret om av honom beslutad villkorlig frigivning. Emellertid torde någon omgång icke behöva befaras därigenom att fångvårdsstyrelsen ålägges att, sedan från styresmannen uppgift inkommit om frigivningen, låta göra anteckning därom i registret. Någon ändring av gällande bestämmelser synes därför på denna punkt ej vara erforderlig.

I detta sammanhang vill jag anmärka, att fångvårdsstyrelsen i skrivelse den 22 januari 1944 hemställt om viss begränsning av den styrelsen åvilande

skyldigheten att i straffregistret låta verkställa anteckning om utstånden bestraffning i anledning av dom å fängelse eller straffarbete. Denna fråga sammanhänger därmed att sedan den 1 juli 1938 hos fängvårdsstyrelsen föres ett centralt fångregister, vari uppgifter återfinnas rörande åtskilliga förhållanden, om vilka straffregistret skall innehålla upplysning. Spörsmålet i vad mån uppgiftsskyldigheten till straffregistret med hänsyn härtill skulle kunna begränsas torde vara förtjänt av närmare övervägande.

Övergångsbestämmelser.

Den nya lagen om villkorlig dom äger såsom nämnts ej tillämpning, där villkorlig dom meddelats eller meddelas i mål som av första domstol blivit avgjort före den 1 januari 1944. Då de av mig föreslagna ändringarna i lagen om straffregister till den del de angå villkorlig dom kunna tillämpas jämväl om den villkorliga domen meddelats med stöd av äldre lag, synas nämnda ändringar kunna träda i kraft utan särskilda övergångsbestämmelser. Ikraftträdandet torde med hänsyn till att 1939 års lag om villkorlig dom redan är i tillämpning böra äga rum senast den 1 juli 1944.

De ändringar i lagen om straffregister, som sammanhånga med den nya lagen angående villkorlig frigivning, synas böra träda i kraft samtidigt med denna lag eller den 1 januari 1945. Enligt övergångsbestämmelserna till samma lag skall emellertid äldre lag tillämpas beträffande den som villkorligt frigivits före den 1 januari 1945. Med hänsyn härtill torde vid förordnande om ikraftträdande av nu ifrågavarande ändringar i lagen om straffregister böra stadgas, att tidigare gällande bestämmelser alltjämt skola tillämpas beträffande den som villkorligt frigivits före nämnda dag.

I samband med tillkomsten av lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt, vilken lag skall träda i kraft den dag Konungen förordnar, genomfördes vissa ändringar i lagen om straffregister. Dessa ändringar upptogs i en särskild lag (nr 467) angående ändring i vissa delar av lagen om straffregister, vilken lag likaledes skall träda i kraft den dag Konungen förordnar. Sistnämnda lag berör bl. a. 1 § och 2 § 3 mom. straffregisterlagen. Rörande dessa lagrum torde med hänsyn härtill erfordras en särskild övergångsbestämmelse. I överensstämmelse med förfaringssättet vid en år 1942 vidtagen ändring i bl. a. 1 § lagen om straffregister synes sålunda böra föreskrivas, att intill dess lagen den 18 juni 1937 angående ändring i vissa delar av lagen om straffregister träder i kraft lagrummen skola hava en lydelse, som anknyter till bestämmelsernas hittillsvarande avfattning.

Slutligen må anmärkas, att de nu föreslagna ändringarna i lagen om straffregister kräva ändringar jämväl i de i administrativ ordning utfärdade föreskrifterna om uppgifter till straffregistret och om registrets förande.

I enlighet med det anförda har inom justitiedepartementet upprättats förslag till lag angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar¹, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Sven Leffler.

¹ Denna bilaga, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 9 mars 1944.

Närvarande:

justitieråden ALSÉN,
LIND,
regeringsrådet EKLUND,
justitierådet ERICSSON.

Enligt lagrådet den 7 mars 1944 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 25 februari 1944, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av t. f. byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet hovrättsrådet L. G. Ohlsson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Bertil Crona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 mars 1944.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bergquist, anmäler lagrådets den 9 mars 1944 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 25 februari 1944 remitterade förslaget till *lag angående ändring i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister*.

Med förmälan, att förslaget av lagrådet lämnats utan erinran, hemställer föredraganden, att förslaget måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet.

Bertil Crona.